

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi razširjeni senat)

z dne 3. maja 2018*

„Damping – Uvoz vinske kisline s poreklom iz Kitajske – Sprememba dokončne protidampinške dajatve – Delni vmesni pregled – Ničnostna tožba – Neposredno in posamično nanašanje – Dopustnost – Določitev normalne vrednosti – Računsko določena normalna vrednost – Sprememba metodologije – Individualna obravnava – Člen 2(7)(a) in člen 11(9) Uredbe (ES) št. 1225/2009 (postala člen 2(7)(a) in člen 11(9) Uredbe (EU) 2016/1036) – Prilagoditev časovnih učinkov razglasitve ničnosti“

V zadevi T-431/12,

Distillerie Bonollo SpA s sedežem v Formiginah (Italija),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA s sedežem v Borgoriccu (Italija),

Distillerie Mazzari SpA s sedežem v Sant'Agati sul Santerno (Italija),

Caviro Distillerie Srl s sedežem v Faenzi (Italija),

Comercial Química Sarasa, SL s sedežem v Madridu (Španija),

ki jih zastopata R. MacLean, solicitor, in A. Bochon, odvetnik,

tožeče stranke,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata S. Boelaert in B. Driessen, agenta, sprva skupaj z G. Berrischem, odvetnikom, in N. Chesaites, barrister, nato z G. Berrischem in nazadnje z N. Tuominenom, odvetnikom,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki sta jo sprva zastopala M. França in A. Stobiecka-Kuik, nato M. França in J.-F. Brakeland, agenti,

in

* Jezik postopka: angleščina.

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd s sedežem v Changzhouju (Kitajska), ki jo zastopajo E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma in J. Cornelis, odvetniki,

intervenientki,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 626/2012 z dne 26. junija 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 349/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2012, L 182, str. 1),

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi razširjeni senat),

v sestavi A.M. Collins (poročevalec), predsednik, M. Kancheva, sodnica, E. Bieliūnas, R. Barents in J. Passer, sodniki,

sodna tajnica: C. Heeren, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 17. oktobra 2017

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Vinska kislina se uporablja zlasti v vinu, pijačah in aditivih za živila, kot zaviralno sredstvo v mavcu. V Evropski uniji in Argentini se vinska kislina L+ pridobiva iz stranskih produktov pri proizvodnji vina, ki se imenujejo vinska usedlina, ki se razgradi v kalcijev tartrat in nato v vinsko kislino. Na Kitajskem se vinska kislina L+ in vinska kislina DL pridobivata iz benzena, ki se razgradi v anhidrid maleinske kisline in nato v maleinsko kislino ter nazadnje v vinsko kislino. Vinska kislina, ki se pridobiva s kemijsko sintezo, ima enake fizikalne in kemične lastnosti ter je namenjena enaki osnovni uporabi kot vinska kislina, ki se pridobiva iz stranskih produktov pri proizvodnji vina.
- 2 Evropska komisija je 24. septembra 2004 prejela pritožbo v zvezi z dampinškimi praksami v sektorju vinske kisline, ki jo je vložilo več evropskih proizvajalcev, med njimi družbe Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA in Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA.
- 3 Komisija je 30. oktobra 2004 v *Uradnem listu Evropske unije* objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2004, C 267, str. 4).
- 4 Proizvajalci, ki so vložili pritožbo, so predstavili svoja stališča.
- 5 Komisija je opravila preveritve v prostorih več evropskih proizvajalcev, med katerimi so bile tri družbe, navedene v točki 2, in družba Distillerie Bonollo SpA.
- 6 Komisija je 27. julija 2005 sprejela Uredbo (ES) št. 1259/2005 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2005, L 200, str. 73, v nadaljevanju: začasna uredba).

- 7 Svet Evropske unije je 23. januarja 2006 sprejel Uredbo (ES) št. 130/2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2006, L 23, str. 1, v nadaljevanju: dokončna uredba).
- 8 Komisija je po tem, ko je 4. avgusta 2010 objavila Obvestilo o naslednjem izteku nekaterih protidampinških ukrepov (UL 2010, C 211, str. 11), 27. oktobra 2010 prejela zahtevek za pregled zaradi izteka teh ukrepov, ki so ga vložile tožeče stranke, družbe Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari in Industria Chimica Valenzana.
- 9 Komisija je 26. januarja 2011 v *Uradnem listu Evropske unije* objavila Obvestilo o začetku pregleda zaradi izteka in pregleda protidampinških ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2011, C 24, str. 14) v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba) (ki jo je nadomestila Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21)), in, natančneje, členom 11(2) osnovne uredbe (postal člen 11(2) Uredbe 2016/1036).
- 10 Tožeče stranke so 9. junija 2011 vložile zahtevo za delni vmesni pregled glede družb Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd in Ninghai Organic Chemical Factory (v nadaljevanju: kitajska proizvajalca izvoznika), na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe (postal člen 11(3) Uredbe 2016/1036).
- 11 V skladu s členom 11(3) osnovne uredbe je Komisija 29. julija 2011 v *Uradnem listu Evropske unije* objavila Obvestilo o začetku delnega vmesnega pregleda protidampinških ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2011, C 223, str. 16).
- 12 Svet je 16. aprila 2012 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 349/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe (UL 2012, L 110, str. 3).
- 13 Na isti dan je Komisija tožečim strankam poslala dokument o dokončnem razkritju bistvenih dejstev in preudarkov, na podlagi katerih je nameravala predlagati spremembo veljavnih protidampinških ukrepov.
- 14 Istega dne so tožeče stranke Komisiji poslale zahtevo za pojasnila v zvezi z izračunom normalne vrednosti.
- 15 Komisija je 19. aprila 2012 tožečim strankam sporočila svoj odgovor.
- 16 Tožeče stranke so 25. aprila 2012 Komisiji poslale svoje pripombe na dokument o dokončnem razkritju, s katerimi so zlasti izrazile očitke glede domnevne spremembe metodologije, uporabljene za izračun normalne vrednosti. Tožeče stranke so zahtevale tudi zaslišanje, na katerem bi bili predstavniki Komisije.
- 17 Tožeče stranke so 10. maja 2012 na zaslišanju, na katerem so bili predstavniki Komisije, ugovarjale stališču Komisije. Poleg tega so 16. maja in 7. junija 2012 predložile dodatne pisne pripombe.
- 18 Po koncu postopka delnega vmesnega pregleda, ki se je nanašal na kitajska proizvajalca izvoznika, je Svet 26. junija 2012 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 626/2012 o spremembi Izvedbene uredbe št. 349/2012 (UL 2012, L 182, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

- 19 Kitajskima proizvajalcema izvoznikoma z izpodbijano uredbo v bistvu ni bil priznan status podjetja, ki deluje v pogojih tržnega gospodarstva (v nadaljevanju: TGO), z njo pa je bila na podlagi normalne vrednosti, računsko določene z informacijami, ki jih je sporočil proizvajalec, ki je sodeloval v primerljivi državi, to je Argentini, protidampinška dajatev, ki se uporablja za izdelke, ki jih izdelujeta kitajska proizvajalca izvoznika, povečana z 10,1 na 13,1 % oziroma s 4,7 na 8,3 %.

Postopek in predlogi strank

- 20 Tožeče stranke so v sodnem tajništvu Splošnega sodišča to tožbo vložile 28. septembra 2012.
- 21 Tožeče stranke so z dopisom, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 5. decembra 2012, predlagale prekinitve postopka. Svet je z dopisom, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 7. decembra 2012, tudi predlagal prekinitve postopka.
- 22 Predsednik prvega senata Splošnega sodišča je 13. decembra 2012 ugodil predlogu za prekinitve postopka za obdobje dveh let na podlagi člena 77(c) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991.
- 23 Komisija in družba Changmao Biochemical Engineering sta 31. januarja in 16. maja 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili predloga za intervencijo v tem postopku v podporo predlogom Sveta.
- 24 Tožeče stranke so z dopisom, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 13. novembra 2014, predlagale ohranitev prekinitve postopka. Svet se je v dopisu, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 19. novembra 2014, strinjal s tem predlogom.
- 25 Splošno sodišče je 27. januarja 2015 ugodilo predlogu za prekinitve do 13. aprila 2015 na podlagi člena 77(c) Poslovnika z dne 2. maja 1991.
- 26 Tožeče stranke so z dopisom, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 18. maja 2015, predlagale dodatno prekinitve postopka. Ker pa se Svet s tem predlogom v dopisu, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 5. junija 2015, ni strinjal, postopka v tej zadevi ni bilo mogoče prekiniti na podlagi člena 77(c) Poslovnika z dne 2. maja 1991.
- 27 Svet je z ločenim aktom, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 29. junija 2015, podal ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991.
- 28 Na podlagi člena 27(3) Poslovnika Splošnega sodišča je bil za to zadevo z 22. aprilom 2016 določen drug sodnik poročevalec, razporejen v šesti senat, ta pa je s sklepom z dne 20. julija 2016 združil vsebinsko odločanje z odločanjem o ugovoru nedopustnosti in pridržal odločitev o stroških.
- 29 Predsednik šestega senata Splošnega sodišča je z odločbo z dne 9. septembra 2016 in s sklepom z dne 15. septembra 2016 dovolil intervencijo Komisije in družbe Changmao Biochemical Engineering ter pojasnil, da jima bo glede na to, da sta predloga za intervencijo vložili po izteku roka iz člena 116(6) Poslovnika z dne 2. maja 1991, dovoljeno predložiti stališče v ustnem postopku na podlagi poročila za obravnavo, ki ga bosta prejeli.
- 30 Ker se je sestava senatov Splošnega sodišča spremenila, je bil sodnik poročevalec na podlagi člena 27(5) Poslovnika razporejen v osmi senat, ki mu je bila zato dodeljena ta zadeva.
- 31 Splošno sodišče je na predlog osmega senata na podlagi člena 28 Poslovnika odločilo, da zadevo predodeli razširjenemu senatu.

- 32 Tožeče stranke Splošnemu sodišču v bistvu predlagajo, naj:
- tožbo razglasi za dopustno;
  - izpodbijano uredbo razglasi za nično, vendar naj se ohranijo njeni učinki, dokler Svet ne sprejme izvedbenih ukrepov iz sodbe Splošnega sodišča;
  - Svetu in intervenientkam naloži plačilo stroškov.
- 33 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot nedopustno;
  - podredno, tožbo zavrne kot neutemeljeno;
  - tožečim strankam naloži plačilo stroškov.
- 34 Splošno sodišče (osmi razširjeni senat) je na predlog sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni del postopka, in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89(3)(a) Poslovnika stranke pozvalo, naj odgovorijo na nekatera pisna vprašanja. Stranke so na ta vprašanja odgovorile v predpisanem roku.
- 35 Stranke so na obravnavi 17. oktobra 2017 ustno podale navedbe in odgovorile na ustna vprašanja Splošnega sodišča.

Pravo

Dopustnost

- 36 Ugovor nedopustnosti, ki ga je vložil Svet, temelji, prvič, na neobstoju procesnega upravičenja, in drugič, na neobstoju pravnega interesa tožečih strank.

Procesno upravičenje

– Trditve strank

- 37 Svet trdi, da je izpodbijana uredba zgolj rahlo povečala protidampinško dajatev na uvoz vinske kisline, ki jo proizvajata kitajska proizvajalca izvoznika, pri tem pa niso bile spremenjene druge ugotovitve iz Izvedbene uredbe št. 349/2012, kot so damping, ki ga izvajajo vsi preostali kitajski proizvajalci izvozniki, znatna škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, vzročna zveza med dampingom in škodo, ter interes Unije za ohranitev ukrepov. Svet dodaja, da je izpodbijana uredba hibriden pravni instrument. Meni namreč, da sicer vsebuje posamične sklepe za kitajska proizvajalca izvoznika, vendar ta uredba za tožeče stranke pomeni ukrep, ki se splošno uporablja. Položaj proizvajalcev izvoznikov in proizvajalcev Unije, kot so tožeče stranke, naj bi se torej za dopustnost tožbe bistveno razlikoval.
- 38 V zvezi s tem Svet meni, da dejstvo, da so bile tožeče stranke razlog sprejetja izpodbijane uredbe z njihovo zahtevo za delni vmesni pregled, ni odločilno. Trdi, da če bi bila njihova zahteva za pregled zavrnjena, bi tožeče stranke lahko to odločitev izpodbijale. Postopek za delni vmesni pregled je bil sprožen na zahtevo tožečih strank, zato naj bi šlo pri izpodbijani uredbi, ki je posledica tega postopka, za ukrep, ki se zanje splošno uporablja, tako da je ne morejo izpodbijati iz več razlogov.

- 39 Prvič, Svet meni, da se izpodbijana uredba, s katero je zgolj določena spremenjena protidampinška dajatev za kitajska proizvajalca izvoznika, na tožeče stranke ne nanaša neposredno. Svet v zvezi s tem dodaja, da za tožeče stranke zaradi spremembe stopnje protidampinške dajatve, ki se uporablja za kitajska proizvajalca izvoznika, ne morejo nastati pravni učinki, saj ne plačujejo protidampinške dajatve. Četudi bi sprememba zadevne stopnje lahko gospodarsko vplivala na proizvajalce Unije, vključno s tožečimi strankami, s tem ne bi bil dokazan zahtevan pravni učinek.
- 40 Tožeče stranke naj ne bi imele subjektivne pravice, da se za njihove konkurente uvedejo protidampinške dajatve po določeni stopnji. Najprej, uvedba protidampinških dajatev naj bi bila odvisna od obstoja interesa Unije. Nato, industrija Unije naj ne bi imela subjektivne pravice do tega, da se določi konkretna stopnja dajatev, saj je stopnja dajatev odvisna od zaupnih podatkov drugih strank in je posledica presoje kompleksnih gospodarskih, političnih in pravnih okoliščin.
- 41 Drugič, Svet trdi, da se izpodbijana uredba na tožeče stranke ne nanaša posamično. Položaj tožečih strank, kot proizvajalk vinske kisline, naj bi bil podoben položaju vsakega subjekta, ki opravlja dejavnosti na trgu Unije za vinsko kislino. V zvezi s tem bi se bilo treba po analogiji sklicevati na sodno prakso s področja državnih pomoči, iz katere naj bi izhajalo, da tožeče stranke dokažejo, da bi sprememba protidampinških dajatev, uvedena z izpodbijano uredbo, bistveno vplivala na njihov položaj na trgu. Zgolj to, da bi akt lahko imel določen vpliv na konkurenčna razmerja, ki obstajajo na upoštevem trgu, in da so tožeče stranke v nekem konkurenčnem razmerju do upravičenca iz akta, naj ne bi zadostovalo za to, da bi se štel, da se izpodbijana uredba nanje posamično nanaša.
- 42 Svet kot nedokazano zavrača trditev tožečih strank, da bi lahko industrija Unije na področju vinske kisline zlahka izginila ob upoštevanju njene stopnje dobička v obdobju preiskave, povezane s pregledom.
- 43 Svet poleg tega trdi, da to, da so tožeče stranke aktivno sodelovale v upravnem postopku, ne zadostuje za to, da se šteje, da se izpodbijana uredba nanje posamično nanaša. Poleg tega naj stopnja protidampinških dajatev ne bi temeljila na podatkih, ki so jih predložile tožeče stranke, temveč na podatkih, ki sta jih predložila kitajska proizvajalca izvoznika in proizvajalec, ki je sodeloval v primerljivi državi, ali na podatkih, ki so javno dostopni.
- 44 V teh okoliščinah Svet meni, da ni upoštevno dejstvo, da so v izpodbijani uredbi izrecno omenjene tožeče stranke.
- 45 Komisija je na obravnavi navedla, da podpira očitke Sveta glede neobstoja procesnega upravičenja tožečih strank. Vendar je v odgovor na vprašanja Splošnega sodišča natančneje navedla, da je to, da tožeče stranke ne plačujejo protidampinške dajatve, element, ki ga je treba med drugimi upoštevati, vendar ni odločilen pri presoji, ali se nanje izpodbijana uredba neposredno nanaša.
- 46 Tožeče stranke izpodbijajo očitke Sveta glede njihovega procesnega upravičenja in trdijo, da se izpodbijana uredba nanje neposredno in posamično nanaša.

– Presoja Splošnega sodišča

- 47 Člen 263, četrti odstavek, PDEU, določa, da lahko fizične ali pravne osebe pod pogoji iz prvega in drugega odstavka vložijo tožbe zoper nanje naslovljene akte ali zoper akte, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo, in zoper predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov.
- 48 Tožeče stranke niso naslovnice izpodbijane uredbe, zato je treba najprej preučiti, ali se ta nanje neposredno in posamično nanaša.

- 49 Pri vprašanju, ali se izpodbijana uredba na tožeče stranke neposredno nanaša, se s tem pogojem v skladu s formulo, ki se pogosto uporablja v sodni praksi, zahteva, prvič, da izpodbijani akt Unije neposredno učinkuje na pravni položaj tožeče stranke, in drugič, da naslovnikom tega akta, ki so zadolženi za njegovo izvajanje, ne dopušča nobene diskrecijske pravice, saj je to izvajanje popolnoma samodejno in temelji izključno na ureditvi Unije brez uporabe drugih vmesnih pravil (sklepa z dne 6. septembra 2011, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet, T-18/10, EU:T:2011:419, točka 71, in z dne 14. januarja 2015, SolarWorld in drugi/Komisija, T-507/13, EU:T:2015:23, točka 40).
- 50 Države članice, zadolžene za izvajanje izpodbijane uredbe, niso imele diskrecijske pravice glede stopnje protidampinške dajatve in naložitve te dajatve na izdelke iz te uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2014, Crown Equipment (Suzhou) in Crown Gabelstapler/Svet, T-643/11, neobjavljena, EU:T:2014:1076, točka 28), zato je druga zahteva, navedena zgoraj v točki 49, izpolnjena.
- 51 Ozke razlage zahteve o neposrednem nanašanju na pravni položaj tožečih strank, ki je prva od teh zahtev, v nasprotju s trditvami Sveta in Komisije ni mogoče sprejeti.
- 52 V zvezi s tem je treba spomniti na sklepne predloge generalne pravobranilke J. Kokott v zadevi Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet (C-583/11 P, EU:C:2013:21, točka 71), v skladu s katerimi se v sodni praksi – popolnoma pravilno – vedno znova dopuščajo ničnostne tožbe posameznikov zoper akte Unije, katerih učinki na tožeče stranke niso pravni, temveč v bistvu dejanski, ker so kot udeleženske na trgu v konkurenci z drugimi udeleženci neposredno prizadete.
- 53 Če bi bilo stališče, ki ga v tej zadevi glede pojma neposrednega nanašanja zagovarjata Svet in Komisija, pravilno, bi bilo treba vsako tožbo, ki jo zoper uredbo, s katero so uvedene protidampinške dajatve, vložil proizvajalec Unije, tako kot tudi vsako tožbo, ki jo vložil konkurent upravičenca pomoči, ki jo je Komisija po formalnem postopku preiskave razglasila za združljivo z notranjim trgom, ter vsako tožbo, ki jo konkurent vložil zoper sklep o tem, da je koncentracija združljiva z notranjim trgom, sistematično razglasiti za nedopustno.
- 54 Tovrstne tožbe pa so bile v sodni praksi večkrat razglašene za dopustne.
- 55 Prvič, na področju protidampinških dajatev je Sodišče v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija (264/82, EU:C:1985:119, točke od 12 do 16), in ki se je nanašala na položaj, ki je zelo podoben obravnavanemu položaju, izrecno razsodilo, da se zadevna uredba neposredno nanaša na tožečo stranko, evropskega konkurenčnega proizvajalca, ki je menil, da uvedene protidampinške dajatve niso bile dovolj visoke. Poleg tega v zadevah, v katerih sta bili izdani sodbi z dne 8. julija 1998, CECOM/Svet (T-232/95, EU:T:1998:158), in z dne 28. oktobra 1999, EFMA/Svet (T-210/95, EU:T:1999:273), ugovora nedopustnosti tožb, ki so jih zoper uredbe, s katerimi so bile uvedene protidampinške dajatve, vložila združenja evropskih proizvajalcev, ti proizvajalci pa so menili, da te dajatve niso zadostne, ni vložila niti tožena stranka niti ni bil obravnavan po uradni dolžnosti.
- 56 V sodni praksi je bilo sicer razsojeno, da tožba, ki jo vložil neko število proizvajalcev Unije, ki pripadajo združenju, ki je vložilo protidampinško pritožbo zoper sklep Komisije o sprejetju zavez proizvajalcev izvoznikov, ponujenih v okviru protidampinškega postopka, ni dopustna, vendar je bila ta ugotovitev posledica tega, da se je štel, da ta sklep ne vpliva neposredno na tožeče stranke, saj bi lahko učinki eventualno izhajali iz protidampinške uredbe, s katero se izvajajo zaveze (glej v tem smislu sklep z dne 14. januarja 2015, SolarWorld in drugi/Komisija, T-507/13, EU:T:2015:23, točke 48, 52 in 58, ki je bil potrjen s sklepom z dne 10. marca 2016, SolarWorld/Komisija, C-142/15 P, neobjavljen, EU:C:2016:163, točke od 24 do 28), kar pa se zelo razlikuje od obravnavanega primera.

- 57 Drugič, na področju državnih pomoči je bilo zelo pogosto razsojeno, da se sklep Komisije, s katerim se zadevna pomoč razglasi za združljivo z notranjim trgov, neposredno nanaša na konkurente podjetij, ki so bili upravičenci pomoči (glej v tem smislu sodbe z dne 28. januarja 1986, Cofaz in drugi/Komisija, 169/84, EU:C:1986:42, točka 30; z dne 27. aprila 1995, ASPEC in drugi/Komisija, T-435/93, EU:T:1995:79, točki 60 in 61, in z dne 22. oktobra 1996, Skibsværftsforeningen in drugi/Komisija, T-266/94, EU:T:1996:153, točka 49). V zvezi s tem je treba navesti, da sta položaj konkurenta upravičenca pomoči in položaj konkurenta proizvajalca izvoznika, za čigar izdelke veljajo domnevno nezadostne protidampinške dajatve, v bistvu primerljiva za analizo pogoja neposrednega nanašanja v okviru dopustnosti tožbe.
- 58 Tretjič, v sodni praksi obstajajo številni primeri tožb, ki so jih zoper sklepe, s katerimi se razglasi, da je koncentracija združljiva z notranjim trgov, vložili konkurenti in v katerih se je štelo, da je pogoj neposrednega nanašanja izpolnjen (sodbe z dne 19. maja 1994, Air France/Komisija, T-2/93, EU:T:1994:55, točka 41; z dne 3. aprila 2003, BaByliss/Komisija, T-114/02, EU:T:2003:100, točka 89, in z dne 30. septembra 2003, ARD/Komisija, T-158/00, EU:T:2003:246, točka 60). Iz teh zadev je zlasti razvidno, da se je priznalo neposredno nanašanje glede tožečih strank, čeprav niso bile stranke koncentracij. Ker je bilo s sklepi, obravnavanimi v teh zadevah, mogoče takoj izvesti koncentracijo, se je namreč z njimi povzročila takojšnja sprememba razmer na zadevnih trgih. Poleg tega je Splošno sodišče razsodilo, da želja strank, udeleženih pri koncentraciji, da to izvedejo, ni bila zanesljiva, zato so lahko gospodarski subjekti, ki so sodelovali na zadevnih trgih, do datuma izpodbijane odločbe takojšnja ali hitro spremembo stanja na trgu šteli kot potrjeno (sodba z dne 4. julija 2006, easyJet/Komisija, T-177/04, EU:T:2006:187, točki 31 in 32).
- 59 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba ugotoviti, da se je z izpodbijano uredbo končal postopek delnega vmesnega pregleda, sprožen na zahtevo tožečih strank, tako da so se spremenile protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za uvoze dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov. Tožeče stranke so namreč s tem, da so v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe vložile zahtevo za delni vmesni pregled, želele, da Komisija in Svet sprejmeta ustrezne ukrepe za preprečitev dampinga, ki povzroča škodo. Ker so tožeče stranke sprožile postopek delnega vmesnega pregleda in ker so bili na koncu tega postopka sprejeti ukrepi za preprečitev dampinga, ki povzroča škodo, ki so jo te utrpele kot konkurenčni proizvajalci, ki delujejo na istem trgu, se izpodbijana uredba nanje neposredno nanaša.
- 60 S trditvami Sveta in Komisije te ugotovitve ni mogoče ovreči.
- 61 Prvič, zavrniti je treba trditev Sveta, da sprememba protidampinških dajatev, ki se uporabljajo, ne more povzročiti pravnih učinkov za tožeče stranke, saj te ne plačujejo nikakršne protidampinške dajatve. Ta okoliščina ni odločilna (glej v tem smislu sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 55), kot je poleg tega na obravnavi priznala Komisija.
- 62 Poleg tega, kot so upravičeno navedle tožeče stranke, je treba spomniti, da kitajska proizvajalca izvoznika tudi nista plačevala takih dajatev. Te dajatve namreč plačajo uvozniki v Unijo. Poleg tega člen 12 osnovne uredbe (postal člen 12 Uredbe 2016/1036) v povezavi z njenima uvodnima izjavama 16 in 18 (postali uvodni izjavi 17 in 19 Uredbe 2016/1036) nasprotujejo temu, da proizvajalci izvozniki krijejo ali „absorbirajo“ protidampinške dajatve.
- 63 Drugič, zavrniti je treba trditev Sveta, ki jo je na obravnavi podprla Komisija, da tožeče stranke nimajo subjektivne pravice, da se za njihove konkurente uvedejo protidampinške dajatve po določeni stopnji. Najprej, pri presoji dopustnosti tožbe zadostuje preučiti, ali se izpodbijana uredba na tožeče stranke neposredno nanaša, kar velja iz zgoraj navedenih razlogov. Nato, spomniti je treba, da tožeče stranke niso, kot je razvidno iz tožbe, trdile, da imajo subjektivno pravico, da se uvedejo protidampinške dajatve po določeni stopnji, temveč so Svetu in Komisiji zgolj očitale kršitev pravil, ki so v osnovni uredbi določena za izračun normalne vrednosti.

- 64 Tretjič, zavrnuti je treba tudi trditve Sveta, ki jo je na obravnavi podprla Komisija, da po tem, ko se Svet in Komisija strinjata z začetkom postopka delnega vmesnega pregleda, tožeče stranke ne morejo izpodbijati izida tega postopka. Iz točke 16 ugovora nedopustnosti in točke 23 duplike je zlasti razvidno, da naj bi ta trditev temeljila na dveh preudarkih, in sicer, izid tega postopka naj ne bi mogel biti manj ugoden za industrijo Unije, saj bodo protidampinške dajatve bodisi povečane bodisi ohranjene na svoji stopnji, in akt, sprejet na koncu tega postopka, naj bi bil za tožeče stranke ukrep, ki se uporablja splošno.
- 65 Drugi vidik te trditve bo v nadaljevanju preučen v okviru presoje pogoja o posamičnem nanašanju v točkah od 74 do 91. Prvega vidika te trditve ni mogoče sprejeti iz dveh razlogov. Najprej, Svet se ne sklicuje na nobeno pravno pravilo, s katerim bi bilo njemu in Komisiji preperečeno, da se na koncu postopka vmesnega pregleda, pri katerem lahko poleg tega sodelujejo proizvajalci izvozniki, ki so predmet navedenega postopka, odločita naložiti nižje protidampinške dajatve. Ni namreč mogoče predvideti ugotovitev preiskave v zvezi s pregledom, v kateri se lahko uporabi druga metodologija, če so se okoliščine spremenile v smislu člena 11(9) osnovne uredbe (postal člen 11(9) Uredbe 2016/1036) ali če se je za prvotno uporabljeno metodologijo izkazalo, da je v nasprotju z določbami člena 2 osnovne uredbe (postal člen 2 Uredbe 2016/1036) (glej v tem smislu sodbo z dne 8. julija 2008, Huvis/Svet, T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, točki 41 in 42). Nato, če bi se stališče Sveta in Komisije sprejelo, bi ti instituciji imeli možnost, da se *de facto* izogneta nadzoru sodišča s tem, da se po vsaki zahtevi industrije Unije za vmesni pregled omejita zgolj na zanemarljivo povišanje protidampinških dajatev, čeprav bi moralo biti na podlagi pravilne uporabe določb osnovne uredbe povišanje bistveno večje. Takšne možnosti ni mogoče sprejeti.
- 66 Četrtrič, zavrnuti je treba trditve Sveta, ki temeljijo na sodni praksi, da bi izpodbijal neposredno nanašanje glede tožečih strank.
- 67 Najprej, Svet navaja točko 75 sklepa z dne 6. septembra 2011, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet (T-18/10, EU:T:2011:419), v kateri je navedeno, da sicer ni mogoče izključiti, da lahko splošna prepoved dajanja na trg, določena z zadevno uredbo, vpliva na dejavnost oseb, dejavnih v prodajnem ali nabavnem delu tega dajanja na trg, vendar še vedno velja, da za te posledice ni mogoče šteti, da izhajajo neposredno iz te uredbe. V tej točki je navedeno tudi, da „je treba glede morebitnih gospodarskih posledic te prepovedi opozoriti, da v skladu s sodno prakso ne vplivajo na pravni položaj, ampak samo dejanski položaj tožečih strank“.
- 68 V zvezi s tem je iz celotne točke 75 sklepa z dne 6. septembra 2011, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet (T-18/10, EU:T:2011:419), razvidno, da se je ta točka nanašala na vprašanje, ali je uredba o dajanju na trg izdelkov iz tjulnjev neposredno učinkovala samo na položaj tistih, ki so bili dejavni na tem trgu, ali je neposredno učinkovala tudi na položaj oseb, ki so bile dejavne na prodajnem trgu, kot so lovci, kar pa je Splošno sodišče izključilo, saj je štelo, da bi bili morebitni učinki posredni. Ta razlaga je poleg tega potrjena s točkami od 73 do 75 sklepnih predlogov J. Kokott v zadevi Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet (C-583/11 P, EU:C:2013:21). Svet se torej za svojo utemeljitev ne more sklicevati na sklep z dne 6. septembra 2011, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet (T-18/10, EU:T:2011:419), v katerem se okoliščine in problematika bistveno razlikujejo od obravnavanega primera.
- 69 Svet se sklicuje tudi na točko 40 sklepa z dne 7. julija 2014, Group'Hygiène/Komisija (T-202/13, EU:T:2014:664), ki se nanaša na ničnostno tožbo, vloženo zoper direktivo. Iz točk od 36 do 40 tega sklepa je razvidno, da so nacionalne določbe za prenos direktive tiste, ki lahko imajo pravne učinke na položaj tožeče stranke, ne pa ta direktiva. V teh okoliščinah je Splošno sodišče razsodilo, da se navedena tožeča stranka ne more opreti na domnevne finančne posledice, ki naj bi izhajale iz direktive, da bi dokazala, da se ta direktiva nanjo neposredno nanaša.

- 70 Ugotoviti je treba, da okoliščin in problematike iz sklepa z dne 7. julija 2014, Group'Hygiène/Komisija (T-202/13, EU:T:2014:664), ni mogoče primerjati s temi iz tega primera. V obravnavanem primeru tožeče stranke ne izpodbijajo direktive in ne obstaja nacionalni ukrep za prenos, ki bi nanje neposredno vplival. Izpodbijana uredba dejansko ne vsebuje, kot je v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča in na obravnavi priznal Svet, nobenega izvedbenega ukrepa na nacionalni ravni glede tožečih strank. Svet se sicer zaradi celovitosti sklicuje na preudarke iz točke 40 sklepa z dne 7. julija 2014, Group'Hygiène/Komisija (T-202/13, EU:T:2014:664), da ne obstaja neposredni učinek na pravni položaj tožeče stranke, vendar še vedno velja, da je očitno, da konkretnega položaja tožeče stranke v obravnavanem primeru ni mogoče prenesti na ta spor, čeprav sodna praksa priznava, kot je na to opozorjeno zgoraj v točki 52, dopustnost ničnostnih tožb, vloženi zoper akte Unije, katerih učinki na tožeče stranke so v bistvu dejanski.
- 71 Nazadnje, Svet v utemeljitev svojih trditev o neobstoju neposrednega nanašanja navaja točke 78, 79 in 87 sodbe z dne 9. junija 2016, Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet (T-276/13, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:340).
- 72 Navesti je treba, da so se točke od 75 do 87 sodbe z dne 9. junija 2016, Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet (T-276/13, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:340), nanašale na vprašanje, ki se razlikuje od vprašanja v tem postopku. Natančneje, nanašale so se na preizkus posamičnega procesnega upravičenja, torej neodvisno od procesnega upravičenja, kot zastopnikov svojih članov, dveh združenj ameriških proizvajalcev, katerih proizvodi so bili predmet protidampinskih dajatev. Splošno sodišče je v teh okoliščinah razsodilo, da se protidampinška uredba o proizvodih članov tožečih združenj ne nanaša na ti združenji posamično, razen z vidika razlogov varstva njunih postopkovnih pravic zaradi njunega sodelovanja v protidampinskem postopku. Iz tega sledi, da točke 78, 79 in 87 sodbe z dne 9. junija 2016, Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet (T-276/13, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:340), ne morejo utemeljiti argumenta Sveta.
- 73 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da se izpodbijana uredba na tožeče stranke nanaša neposredno.
- 74 Glede vprašanja, ali se izpodbijana uredba na tožeče stranke nanaša posamično, je iz sodne prakse razvidno, da lahko subjekti, ki niso naslovniki akta, trdijo, da se nanje nanaša v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, le če ta akt nanje vpliva zaradi nekaterih njihovih posebnih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, zaradi katerega se razlikujejo od vseh drugih oseb in jih zato individualizira podobno kot naslovnika (sodba z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, str. 223).
- 75 Čeprav natančneje glede področja protidampinskih dajatev drži, da so glede na merila iz člena 263, četrti odstavek, PDEU uredbe, s katerimi se uvaja protidampinške dajatve, po svojih značilnostih in področju veljavnosti normativne narave, ker se splošno uporabljajo za zadevne gospodarske subjekte, ni izključeno, da bi se nekatere njihove določbe lahko na nekatere gospodarske subjekte nanašale posamično (glej v tem smislu sodbo z dne 16. aprila 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, točka 19).
- 76 Iz tega sledi, da se lahko akti o uvedbi protidampinskih dajatev, ne da bi izgubili svojo regulativno naravo, v nekaterih okoliščinah posamično nanašajo na nekatere gospodarske subjekte, ki imajo torej procesno upravičenje za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti teh aktov (sodba z dne 16. maja 1991, Extramet Industrie/Svet, C-358/89, EU:C:1991:214, točka 14).
- 77 To, da se nekaterim kategorijam gospodarskih subjektov prizna pravica do vložitve tožbe za razglasitev ničnosti protidampinške uredbe, ni ovira za to, da se taka uredba lahko posamično nanaša tudi na druge subjekte (sodbi z dne 16. maja 1991, Extramet Industrie/Svet, C-358/89, EU:C:1991:214, točka 16, in z dne 16. aprila 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, točka 22). V zvezi s tem je

treba poudariti, da ne obstaja izčrpen seznam meril, ki bi jim morali ustrezati položaji tožečih strank, ki se tako lahko sklicujejo na obstoj vseh okoliščin, zaradi katerih gre za tak poseben položaj (glej v tem smislu sodbo z dne 16. maja 1991, *Extramet Industrie/Svet*, C-358/89, EU:C:1991:214, točka 17).

- 78 Pri tej analizi je treba najprej preučiti vlogo tožečih strank v okviru protidampinškega postopka in nato njihov položaj na trgu, na katerega se nanaša izpodbijana uredba (glej v tem smislu sodbe z dne 20. marca 1985, *Timex/Svet in Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, točke od 12 do 15; z dne 9. junija 2016, *Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet*, T-276/13, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:340, točka 122, in z dne 9. junija 2016, *Marquis Energy/Svet*, T-277/13, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:343, točka 84).
- 79 Na prvem mestu, iz sodne prakse je razvidno, da aktivno sodelovanje tožeče stranke v upravnem postopku, na primer s pritožbo, posredovanjem podatkov, vložitvijo pisnih pripomb in sodelovanjem na zaslišanjih, pomeni upošteveno okoliščino pri ugotavljanju, ali se akt na navedene stranke nanaša posamično (glej v tem smislu sodbi z dne 16. aprila 2015, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, točke od 24 do 26, in z dne 9. junija 2016, *Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet*, T-276/13, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:340, točke od 123 do 127).
- 80 Na drugem mestu, sodišče Unije se pri presoji učinka na položaj tožeče stranke na trgu opira na vrsto okoliščin, kot so zgoščena ali razdrobljena struktura trga, položaj tožeče stranke in konkurenta, ki sta obravnavana, v absolutnem in relativnem smislu na trgu ali obseg učinka spornega akta na dejavnosti tožeče stranke (glej v tem smislu sodbe z dne 20. marca 1985, *Timex/Svet in Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, točka 15; z dne 16. maja 1991, *Extramet Industrie/Svet*, C-358/89, EU:C:1991:214, točka 17; z dne 9. junija 2016, *Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet*, T-276/13, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:340, točka 128, in z dne 9. junija 2016, *Marquis Energy/Svet*, T-277/13, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:343, točka 90).
- 81 Iz presoje, ki jo je o tem sklopu okoliščin opravilo sodišče Unije, je mogoče sklepati, da bolj kot so konkurenčni odnosi med tožečo stranko in konkurentom neposredni, bodisi ker je število subjektov, ki so dejavni na trgu, zmanjšano, bodisi ker je zadevno podjetje glavni konkurent tožeče stranke, ter večje kot so negativne posledice za tožečo stranko, tem ustrežnejše je ugotoviti, da se izpodbijani akt nanjo posamično nanaša.
- 82 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba preučiti položaj tožečih strank, da bi se ugotovilo, ali se izpodbijana uredba nanje posamično nanaša.
- 83 Prvič, glede merila njihovega sodelovanja v upravnem postopku, ki ni niti nujno niti zadostno, ampak vendarle upošteveno, iz uvodne izjave 2 izpodbijane uredbe izhaja, da so tožeče stranke bile razlog postopka vmesnega delnega pregleda z zahtevo, vloženo 9. junija 2011 na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe. Iz uvodne izjave 2 izpodbijane uredbe izhaja tudi, da so tožeče stranke v njej poimensko navedene, kar je v nasprotju s trditvami Sveta, skupaj z drugimi okoliščinami upoštevena okoliščina pri presoji, ali se izpodbijana uredba nanje posamično nanaša. Poleg tega so v postopku vmesnega pregleda vsaj petkrat predložile pisna stališča o nepriznanju TGO dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov in o metodologiji izračuna normalne vrednosti, ki jo je uporabila Komisija. 10. maja 2012 so sodelovale tudi na sestanku s predstavniki Komisije. Zlasti tudi iz uvodnih izjav 39 in 41 izpodbijane uredbe izhaja, da so z njo izrecno zavrjene nekatere trditve, ki so jih v postopku pregleda predložile tožeče stranke.
- 84 Posledica tega je, da so tožeče stranke aktivno sodelovale v upravnem postopku in so znatno prispevale k njegovemu poteku in rezultatu.
- 85 Drugič, glede merila učinka na položaj tožečih strank na trgu, čeprav tradicionalna sodna praksa na področju protidampinških dajatev na splošno ne povzema zahteve, da mora biti vpliv na položaj tožeče stranke na zadevnem trgu bistven, kot na področju državnih pomoči, je razlogovanje, ki se

uporabi, vsebinsko enako. Poleg tega tožeče stranke niso predložile nobenega načelnega razloga, iz katerega bi bilo mogoče upravičiti uporabo manj strogih meril za dopustnost na področju protidampinških dajatev, kot jo zagovarjajo. Nedavna sodna praksa Splošnega sodišča se tudi sklicuje na bistven vpliv na položaj na trgu (glej v tem smislu sodbi z dne 9. junija 2016, *Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet*, T-276/13, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:340, točki 122 in 128, in z dne 9. junija 2016, *Marquis Energy/Svet*, T-277/13, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:343, točki 84 in 90). Trditev Sveta, da morajo tožeče stranke dokazati, da gre za bistven vpliv na njihov položaj na trgu, je torej utemeljena.

- 86 Glede pogoja bistvenega vpliva na položaj tožečih strank na trgu ob upoštevanju okoliščin obravnavanega primera je treba najprej navesti, da Svet priznava, da se z izpodbijano uredbo ne omajajo ugotovitve iz Izvedbene uredbe št. 349/2012 o obstoju znatne škode, ki jo je utrpela industrija Unije, in obstoju vzročne zveze med uvozom iz Kitajske, vključno z uvozom dveh kitajskih proizvajalcev-izvoznikov, in navedeno škodo. Te ugotovitve, ki jih sicer stranke ne izpodbijajo, so pomembne pri ugotavljanju, ali se izpodbijana uredba, katere namen je sprejetje ustreznih protidampinških ukrepov, na tožeče stranke posamično nanaša.
- 87 Natančneje, tožeče stranke trdijo, da njihova proizvodnja predstavlja 73 % vinske kisline, ki jo proizvede industrija Unije, temu pa ne oporekata niti Svet niti Komisija. Komisija je na obravnavi navedla, da je bil tržni delež industrije Unije leta 2012 44 %. Tožeče stranke so na obravnavi tudi navedle, ne da bi to Svet in Komisija izpodbijala, da so med njimi glavni proizvajalci iz industrije Unije, vključno z največjim proizvajalcem, to je družbo Distillerie Mazzari. Poleg tega je iz pisanj tožečih strank in uvodne izjave 58 Izvedbene uredbe št. 349/2012 razvidno, da je za zadevni trg značilno majhno število proizvajalcev v Uniji in da je torej razmeroma koncentriran.
- 88 Tožeče stranke trdijo tudi, da so bile kot konkurentke dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov deležne velikih negativnih učinkov prakse dampainga, zlasti so izgubile tržni delež in 28 % delovnih mest, in da zaradi take prakse obstaja nevarnost, da bodo prenehale poslovati. Svet sicer izpodbija domnevno nevarnost prenehanja poslovanja tožečih strank, vendar je treba ugotoviti, da je v uvodnih izjavah 75 in 77 Izvedbene uredbe št. 349/2012, ki je bila sprejeta zgolj dva meseca pred izpodbijano uredbo, ugotovljeno zmanjšanje tržnega deleža proizvajalcev Unije za več kot 7 točk med letoma 2007 in 2010 ter zmanjšanje stopnje zaposlenosti v istem obdobju za 28 %. Poleg tega je v uvodni izjavi 80 Izvedbene uredbe št. 349/2012 navedeno, da industrija Unije ostaja ranljiva za škodljive učinke dampainga. Torej ni mogoče zanikati, da so bile tožeče stranke deležne velikih negativnih učinkov prakse dampainga, ki se je z izpodbijano uredbo nameravala odpraviti. Poleg tega se je v skladu z uvodno izjavo 62 Izvedbene uredbe št. 349/2012 v letu 2010 obseg uvoza zadevnega proizvoda dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov, za katera veljajo protidampinški ukrepi, v Unijo povečal za več kot 12 %, kar je znatno povečanje.
- 89 Komisija je na obravnavi trdila, da pri preučitvi bistvenega vpliva na položaj tožečih strank na trgu ni mogoče upoštevati preudarkov, ki se nanašajo na družbo Changmao Biochemical Engineering, katere zastopniki so bili na obravnavi. Te trditve ni mogoče sprejeti iz več razlogov. Najprej je treba opozoriti, da je bil namen izpodbijane uredbe sprejeti ustrezne protidampinške dajatve za preprečitev dampainga, povezanega z uvozi proizvodov družb Changmao Biochemical Engineering in de Ninghai Organic Chemical Factory. Poleg tega so bili proizvodi družbe Changmao Biochemical Engineering dejansko uvoženi. Ob vložitvi tožbe tudi ni bilo nikakršnega razloga, da se pri ugotavljanju, ali se izpodbijana uredba na tožeče stranke posamično nanaša, ne bi upoštevalo preudarkov, ki se nanašajo na družbo Changmao Biochemical Engineering. Nato je treba navesti, da je bila izpodbijana uredba s sodbo z dne 1. junija 2017, *Changmao Biochemical Engineering/Svet* (T-442/12, EU:T:2017:372), razglašena za nično zgolj zaradi kršitve pravice do obrambe glede družbe Changmao Biochemical Engineering. Nazadnje, tožeče stranke, kot je navedeno v točkah od 105 do 113 spodaj, ohranijo pravni interes tudi za to, da se očitane nezakonitosti ne bi pojavljale v prihodnosti, zlasti v kontekstu načrtovanja ohranitve protidampinških dajatev.

- 90 V zvezi s tem je treba navesti, da je Komisija 19. aprila 2017 v *Uradnem listu Evropske unije* objavila Obvestilo o začetku pregleda zaradi izteka protidampinskih ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2017, C 122, str. 8), v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe. Iz njega je razvidno, da sta Svet in Komisija načrtovala ohraniti protidampinske dajatve za proizvode vseh zadevnih proizvajalcev izvoznikov, med katerimi je družba Changmao Biochemical Engineering.
- 91 Na podlagi zgoraj navedenega je treba ugotoviti, da imajo tožeče stranke kot konkurentke dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov posebne značilnosti in da so v dejanskem položaju, zaradi katerega so drugačne in jih individualizira podobno kot naslovnike izpodbijane uredbe.
- 92 Poleg tega izpodbijana uredba glede na to, da z njo niso naložene protidampinske dajatve za proizvode tožečih strank, načeloma glede njih ne more vključevati izvedbenih ukrepov na nacionalni ravni, drugače kakor za proizvajalca, ki je izvoznik ali uvoznik proizvodov, za katere veljajo protidampinske dajatve (glej v tem smislu sklep z dne 21. januarja 2014, Bricmate/Svet, T-596/11, neobjavljen, EU:T:2014:53, točke od 71 do 73). Zaradi tega tožeče stranke načeloma na nacionalni ravni nimajo na voljo alternativnih pravnih sredstev za uveljavljanje domnevne nezakonitosti izpodbijane uredbe.
- 93 Čeprav taka okoliščina ne more odpraviti pogoja o posamičnem nanašanju, ki ga Pogodba DEU izrecno določa, je treba spomniti, da je treba pogoj, da lahko oseba vloži tožbo zoper uredbo, le če se ta nanjo ne nanaša samo neposredno, temveč tudi posamično, razlagati z vidika pravice do učinkovitega sodnega varstva ob upoštevanju različnih okoliščin, s katerimi je tožeča stranka individualizirana (glej v tem smislu sodbe z dne 25. julija 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Svet, C-50/00 P, EU:C:2002:462, točka 44; z dne 1. aprila 2004, Komisija/Jégo-Quééré, C-263/02 P, EU:C:2004:210, točka 36, in z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 44).
- 94 Ob upoštevanju vseh teh elementov je treba ugotoviti, da se izpodbijana uredba na tožeče stranke neposredno in posamično nanaša v smislu člena 263, četrta odstavka, drugi del stavka, PDEU.
- 95 Ob upoštevanju te ugotovitve se Splošnemu sodišču ni treba izreči o procesnem upravičenju tožečih strank na podlagi člena 263, četrta odstavka, tretji del stavka, PDEU, ki se nanaša na dopustnost tožbe, vložene zoper predpis, ki se neposredno nanaša na tožečo stranko in ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, in sicer o vprašanjih, o katerih so stranke podale stališča v odgovor na pisna vprašanja Splošnega sodišča in na obravnavi.

Pravni interes

– Trditve strank

- 96 Svet trdi, da tožeče stranke nimajo nikakršnega interesa za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe, saj naj bi ta ničnost povzročila, da se protidampinske dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo št. 349/2012, ki so nižje, retroaktivno uporabljajo od datuma začetka veljavnosti izpodbijane uredbe.
- 97 Dodaja, da pogoji za ohranitev učinkov izpodbijane uredbe v skladu s členom 264, drugi odstavka, PDEU, niso izpolnjeni, Natančneje, upoštevanja interesa uvoznikov, ki bi morali plačevati nezakonite protidampinske dajatve do sprejetja nove uredbe, naj ne bi bilo mogoče zanikati.
- 98 V odgovor na pisna vprašanja Splošnega sodišča o posledicah sodbe z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372), Svet trdi, da je ta spor postal brezpredmeten, kar zadeva protidampinske dajatve, naložene na proizvode družbe Changmao Biochemical Engineering. Predmet tega spora naj bi bil torej omejen na protidampinske dajatve, naložene na proizvode družbe Ninghai Organic Chemical Factory.

99 Komisija je glede pravnega interesa na obravnavi trdila, da narava očitanih nezakonitosti ni taka, da bi se v prihodnosti ponovile neodvisno od okoliščin te zadeve v smislu sodbe z dne 15. decembra 2016, *Gul Ahmed Textile Mills/Svet* (T-199/04 RENV, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:740). Očitane nezakonitosti naj bi bile dejansko tesno povezane z okoliščinami zadeve.

100 Tožeče stranke nasprotujejo ugovorom glede njihovega pravnega interesa.

– *Presoja Splošnega sodišča*

101 V skladu z ustaljeno sodno prakso je ničnostna tožba, ki jo vloži fizična ali pravna oseba, dopustna, le če ima tožeča stranka interes, da se razglasi ničnost zadevnega akta (glej sodbo z dne 20. junija 2001, *Euroalliales/Komisija*, T-188/99, EU:T:2001:166, točka 26 in navedena sodna praksa). S tem se predpostavlja, da lahko rezultat tožbe stranki, ki jo je vložila, prinese korist (glej sodbo z dne 17. aprila 2008, *Flaherty in drugi/Komisija*, C-373/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P, EU:C:2008:230, točka 25 in navedena sodna praksa).

102 Tožeče stranke v obravnavani zadevi ne zahtevajo retroaktivno naložitev višjih protidampinških dajatev temveč nadomestitev dajatev, ki izhajajo iz izpodbijane uredbe, od dneva sprejetja morebitne nove uredbe Sveta. V nasprotju s trditvami Sveta iz tega ni mogoče sklepati, da se z zahtevo tožečih strank ne upoštevajo nujni razlogi pravne varnosti, ki izhajajo iz celovite obravnave nasprotujočih si javnih in zasebnih interesov (glej v tem smislu sodbo z dne 8. septembra 2010, *Winner Wetten*, C-409/06, EU:C:2010:503, točka 66).

103 V zvezi s tem je treba opozoriti, da lahko sodišče Unije, kadar namen tožbe ni odpraviti učinkov izpodbijanega akta temveč nadomestitev teh učinkov s strožjim ukrepom, ki vključuje uvedbo višje protidampinške dajatve, uporabi možnost iz člena 264, drugi odstavek, PDEU, da se ohrani protidampinška dajatev, uvedena z uredbo, ki je izpodbijana, dokler pristojne institucije ne sprejmejo ukrepov za izvršitev sodbe (sodba z dne 20. marca 1985, *Timex/Svet in Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, točka 32; glej tudi, po analogiji, sodbo z dne 29. junija 2000, *Medici Grimm/Svet*, T-7/99, EU:T:2000:175, točka 55).

104 V teh okoliščinah imajo tožeče stranke interes predlagati razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe, ta ničnost pa jim lahko prinese korist. Trditev Sveta je treba torej zavrni.

105 Glede vprašanja učinkov sodbe z dne 1. junija 2017, *Changmao Biochemical Engineering/Svet* (T-442/12, EU:T:2017:372), se stranke, kot je razvidno iz odgovorov na pisna vprašanja Splošnega sodišča, strinjajo s tem, da spor zaradi te sodbe ni postal popolnoma brezpredmeten v delu, v katerem Svet ne izpodbija, da obstaja predmet spora vsaj glede uporabe izpodbijane uredbe za proizvode družbe *Ninghai Organic Chemical Factory*.

106 Izpodbijana uredba je bila namreč razglašena za nično zgolj glede družbe *Changmao Biochemical Engineering* in torej ostaja v celoti veljavna glede proizvodov drugega zadevnega proizvajalca izvoznika, to je družbe *Ninghai Organic Chemical Factory*. Poleg tega je bila razglašena za nično zaradi kršitve pravice do obrambe.

107 V skladu s sodno prakso se lahko v okviru predloga za razglasitev ničnosti akta zaradi bistvenih kršitev postopka, postopek za nadomestitev akta, razglašenega za ničnega, načeloma lahko nadaljuje prav v točki, na kateri je nastala nezakonitost (glej v tem smislu sodbo z dne 15. oktobra 2002, *Limburgse Vinyl Maatschappij in drugi/Komisija*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, od C-250/99 P do C-252/99 P in C-254/99 P, EU:C:2002:582, točki 45 in 73).

- 108 Iz sodne prakse izhaja tudi, da tožeča stranka lahko ohrani interes za vložitev predloga za razglasitev ničnosti akta institucije Unije, zato da se prepreči, da bi se domnevna nezakonitost tega akta v prihodnosti ponovila (sodbi z dne 7. junija 2007, Wunenburger/Komisija, C-362/05 P, EU:C:2007:322, točka 50, in z dne 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise in Shanghai Adeptech Precision/Svet, T-299/05, EU:T:2009:72, točka 48).
- 109 V zvezi s tem je treba navesti, da tožeče stranke v okviru te tožbe navajajo več podlag za izpodbijanje metodologije, ki sta jo za izračun normalne vrednosti in torej stopnje dampa v izpodbijani uredbi izbrala Svet in Komisija, pri čemer gre za metodologijo, ki jo je mogoče povzeti v prihodnosti, zlasti glede uvoza vinske kisline s poreklom iz Kitajske.
- 110 Zavrnuti je treba tudi trditev Komisije, ki se navezuje na sodbo z dne 15. decembra 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Svet (T-199/04 RENV, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:740), in sicer, da so nezakonitosti, ki so očitane v obravnavanem primeru, tesno povezane z okoliščinami zadeve in se neodvisno od te zadeve ne morejo ponoviti. Najprej, uporaba napačne metodologije za izračun normalne vrednosti se lahko ponovi v prihodnosti neodvisno od okoliščin obravnavanega primera. Nato, odločilni element, naveden v sodbi z dne 15. decembra 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Conseil (T-199/04 RENV, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2016:740), je to, da se nezakonitosti lahko ponovijo v prihodnosti, tudi če izpodbijani akt nima več učinkov, ne pa da ta možnost obstaja neodvisno od okoliščin zadeve.
- 111 Poleg tega je Komisija 19. aprila 2017, kot je navedeno zgoraj v točki 90, objavila Obvestilo o začetku pregleda zaradi izteka protidampinskih ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz vinske kisline s poreklom iz Kitajske.
- 112 Iz njega je razvidno, da Komisija namerava trenutno ohraniti ukrepe, ki izhajajo iz izpodbijane uredbe, ki ostaja v veljavi glede proizvodov družbe Ninghai Organic Chemical Factory, ne da bi posegala v možnost sprejetja ustreznih ukrepov, da odpravi bistvene kršitve postopka, ki so bile glede družbe Changmao Biochemical Engineering ugotovljene s sodbo z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372).
- 113 Glede na vse zgornje preudarke so tožeče stranke ohranile pravni interes. Tožbo je torej treba razglasiti za dopustno.

Vsebinska presoja

- 114 Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo pet razlogov, ki se nanašajo, prvi, na kršitev člena 11(9) osnovne uredbe zaradi spremenjene metodologije, ki je bila uporabljena za izračun normalne vrednosti, drugi, na kršitev člena 2(7)(a) osnovne uredbe (postal člen 2(7)(a) Uredbe 2016/1036) v povezavi s členom 2, od (1) do (3), osnovne uredbe (postal člen 2, od (1) do (3), Uredbe 2016/1036), ker je bila uporabljena računsko določena normalna vrednost, ne pa dejanske domače prodajne cene, ki se uporabljajo v primerljivi državi, tretji, na kršitev člena 2(3) osnovne uredbe pri računski določitvi normalne vrednosti na podlagi stroškov v državi, ki ni primerljiva država, četrti, na kršitev člena 2(3) osnovne uredbe pri računski določitvi normalne vrednosti z uporabo surovine, ki ni bila enakovredna, in peti, na kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 11(9) osnovne uredbe

– Trditve strank

- 115 Tožeče stranke s prvim tožbenim razlogom trdijo, da izpodbijana uredba krši člen 11(9) osnovne uredbe, saj je Svet spremenil metodologijo, ki jo je uporabil za izračun normalne vrednosti, ne da bi bilo to utemeljeno s spremembo okoliščin. Natančneje, trdijo, da se je v izpodbijani uredbi računsko določila normalna vrednost, ne pa uporabile dejanske domače prodajne cene.
- 116 Sicer priznavajo, da je bilo neizbežno dejstvo, da se za kitajska proizvajalca izvoznika, ki nista bila več upravičena do TGO, spremeni metodologija in uporabi primerljiva država, vendar menijo, da bi se Svet moral opreti na dejanske domače prodajne cene v primerljivi državi, kot je to storil med prvotno preiskavo glede proizvajalcev izvoznikov, ki niso zahtevali TGO.
- 117 Svet ob podpori Komisije v zvezi s tem tožbenim razlogom zavrača trditve tožečih strank.
- 118 Natančneje, Svet poudarja, da je bila med prvotno preiskavo kitajskima proizvajalcema izvoznikoma priznana TGO in da je bila normalna vrednost določena na podlagi njunih dejanskih domačih prodajnih cen v skladu s členom 2(7)(b) osnovne uredbe (postal člen 2(7)(b) Uredbe 2016/1036). Svet meni, da glede na to, da je bilo v izpodbijani uredbi ugotovljeno, da pogoji za priznanje TGO niso bili več izpolnjeni, metodologije, ki je bila za kitajska proizvajalca izvoznika uporabljena med prvotno preiskavo, ni bilo mogoče več uporabiti, normalno vrednost pa je bilo treba izračunati v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe. Člena 11(9) osnovne uredbe naj zato v tej zadevi ne bi bilo mogoče uporabiti.
- 119 Svet meni, da tožeče stranke dejansko trdijo, da bi morala izpodbijana uredba za kitajska proizvajalca izvoznika uporabiti metodologijo, ki je enaka tisti, ki je bila uporabljena med prvotno preiskavo glede drugih proizvajalcev izvoznikov, ki niso sodelovali. Po njegovem mnenju je treba to trditev zavrnilo, saj se člen 11(9) osnovne uredbe nanaša na to, da se med prvotnimi preiskavami in pregledom uporabi enaka metodologija za isti gospodarski subjekt. Svet torej izpodbija trditev, da bi bilo treba za vse uvoze zadevnega proizvoda s poreklom iz Kitajske voditi eno preiskavo. Dejansko naj bi se med preiskavo hkrati uporabljalo številne metodologije glede na posamezni položaj vsakega proizvajalca izvoznika, ki so izbrani ali ne v vzorec oziroma ki sodelujejo ali ne.
- 120 Poleg tega naj bi se z razlago tožečih strank odpravilo vsakršno razlikovanje med proizvajalci izvozniki, ki sodelujejo, in proizvajalci izvozniki, ki ne sodelujejo, kar bi bilo v nasprotju z načelom prepovedi diskriminacije.
- 121 Svet poudarja tudi, da so bile med prvotno preiskavo stopnje dampinga dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov izračunane na podlagi podatkov, ki so se nanašali na postopek sintetične proizvodnje. Razlaga tožečih strank naj bi vodila do tega, da bi izračun normalne vrednosti prvič temeljil na podatkih, ki se nanašajo na naravni proizvodni postopek, izvozna cena pa bi še vedno bila izračunana na podlagi podatkov, ki se nanašajo na postopek sintetične proizvodnje, zaradi česar bi bila njuna primerjava izkrivljena.
- 122 Nazadnje, Svet se sklicuje na obveznost opraviti pošteno primerjavo, kar izhaja iz člena 11(9) v povezavi s členom 2(10) in (11) osnovne uredbe (postal člen 2(10) in (11) Uredbe 2016/1036). Sicer priznava, da se člen 2(10) osnovne uredbe nanaša na primerjavo med normalno vrednostjo in izvožno ceno, vendar naj bi ta določba vključevala tudi to, da se normalna vrednost izračuna tako, da se omogoči poznejša poštena primerjava. V obravnavanem primeru bi se bilo ob upoštevanju razlik v postopkih proizvodnje v Argentini in na Kitajskem nepošteno opreti na dejanske prodajne cene argentinskega proizvajalca.

– Presoja Splošnega sodišča

- 123 Tožeče stranke s prvim tožbenim razlogom Svetu v bistvu očitajo, da je računsko določil normalno vrednost, uporabljeno za izračun stopnje dampainga dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ne pa uporabil dejanskih domačih prodajnih cen iz primerljive države, kot je to naredil za proizvajalce, ki jim ni bila priznana TGO, med prvotno preiskavo. Po mnenju tožečih strank tak postopek krši člen 11(9) osnovne uredbe.
- 124 V zvezi s tem je treba spomniti, da so pravila za izračun normalne vrednosti opredeljena v členu 2, od (1) do (7), osnovne uredbe (postal člen 2, od (1) do (7) Uredbe 2016/1036). Pri uvozu iz države brez tržnega gospodarstva, ki je na dan začetka preiskave članica Svetovne trgovinske organizacije (STO), se normalna vrednost načeloma določi v skladu s posebno metodologijo, določeno v členu 2(7)(a) osnovne uredbe. V skladu s to metodologijo se normalna vrednost določi zlasti na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom, to je primerljivi državi.
- 125 Člen 2(7)(b) osnovne uredbe kot izjemo glede uvoza iz države brez tržnega gospodarstva določa, da se normalna vrednost določi v skladu s členom 2, od (1) do (6), te uredbe, kadar se ugotovi, da za tega proizvajalca ali proizvajalce prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva (glej v tem smislu sodbi z dne 28. oktobra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Svet, T-35/01, EU:T:2004:317, točka 50, in z dne 26. septembra 2012, LIS/Komisija, T-269/10, neobjavljena, EU:T:2012:474, točka 39). Spomniti je treba, da člen 2, od (1) do (6), osnovne uredbe vključuje pravila, ki se uporabljajo za določitev normalne vrednosti uvoza iz držav s tržnim gospodarstvom.
- 126 Poleg tega Komisija v skladu s členom 11(9) osnovne uredbe v vseh preiskavah v zvezi s pregledi uporablja, če se okoliščine niso spremenile, isto metodologijo kot v preiskavi, ki je privedla do uvedbe dajatve, ob upoštevanju določb člena 2 osnovne uredbe.
- 127 Iz člena 11(9) osnovne uredbe je razvidno, da so na splošno institucije Unije v preiskavi zavezane uporabiti metodologijo, vključno za primerjavo med izvoznimi cenami in normalno vrednostjo, ki je enaka metodologiji, uporabljeni med prvotno preiskavo, ki je privedla do uvedbe dajatve. Ta določba določa izjemo, v skladu s katero lahko institucije drugačno metodologijo kot pri prvotni preiskavi uporabijo, če so se okoliščine spremenile. Iz te določbe je razvidno tudi, da mora biti uporabljena metodologija v skladu z določbami člena 2 osnovne uredbe (sodba z dne 8. julija 2008, Huvis/Svet, T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, točki 41 in 42).
- 128 Obravnavani primer je treba preučiti ob upoštevanju teh načel.
- 129 Iz uvodnih izjav od 18 do 28 začasne uredbe in uvodne izjave 13 dokončne uredbe je razvidno, da je Komisija pri prvotni preiskavi glede dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki sta dokazala, da zanju prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva in da se jima torej prizna TGO, normalno vrednost izračunala z uporabo pravil iz člena 2, od (1) do (6), osnovne uredbe, in sicer zlasti na podlagi dejanske domače prodajne cene, ki jo je obračunaval posamezni proizvajalec izvoznik. Glede proizvajalcev izvoznikov, ki jim v prvotni preiskavi ni bila priznana TGO, je iz uvodnih izjav od 29 do 34 začasne uredbe in uvodne izjave 13 dokončne uredbe razvidno, da je bila normalna vrednost določena na podlagi informacij od proizvajalca v primerljivi državi, in sicer zlasti cen, ki so se plačevale na domačem trgu Argentine, ob upoštevanju pravil iz člena 2(7)(a) osnovne uredbe.
- 130 V skladu z uvodnimi izjavami od 15 do 21 izpodbijane uredbe je bila kitajskima proizvajalcema izvoznikoma med preiskavo zavržena TGO. Zato normalne vrednosti ni bilo več mogoče določiti na podlagi dejanskih domačih prodajnih cen, ki sta jih obračunavala posamezna kitajska proizvajalca izvoznika, ob upoštevanju pravil iz člena 2, od (1) do (6), osnovne uredbe. To, kot priznavajo tožeče stranke, ne pomeni spremembe metodologije, ki bi bila v nasprotju s členom 11(9) osnovne uredbe.

- 131 Iz uvodnih izjav od 27 do 29 izpodbijane uredbe pa je razvidno, da je bila za kitajska proizvajalca izvoznika med preiskavo v zvezi s pregledom normalna vrednost računsko določena v bistvu na podlagi stroškov proizvodnje v Argentini, ne pa z uporabo domačih prodajnih cen v tej državi.
- 132 To v nasprotju s trditvami Sveta pomeni spremembo metodologije v smislu člena 11(9) osnovne uredbe. V skladu s tem členom namreč Komisija pri vseh preiskavah v zvezi s pregledom uporabi „isto metodologijo kakor pri preiskavi, na osnovi katere je bila dajatev določena“. V obravnavanem primeru je bila med prvotno preiskavo za proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila priznana TGO, normalna vrednost izračunana na podlagi argentinskih domačih prodajnih cen, pri preiskavi v zvezi s pregledom pa je bila za kitajska proizvajalca izvoznika, ki jima ni bilo mogoče več priznati TGO, v bistvu računsko določena na podlagi stroškov proizvodnje v Argentini. V zvezi s tem je treba navesti, da se v besedilu člena 11(9) osnovne uredbe sklicuje na uporabo iste metodologije pri prvotni preiskavi in preiskavi v zvezi s pregledom. Ta določba torej v nasprotju s trditvami Sveta ni omejena na to, da se zahteva samo uporaba iste metodologije za isti gospodarski subjekt.
- 133 Očitno je, da se lahko uporabijo različne metodologije za izračun normalne vrednosti za proizvajalce izvoznike, za katere zaradi njihovih različnih položajev veljajo različne določbe osnovne uredbe. Tako je na primer glede proizvajalcev izvoznikov, ki jim je priznana TGO, in tistih, ki jim ni. Vendar so institucije Unije v skladu s členom 11(9) osnovne uredbe načeloma zavezane, da med prvotno preiskavo in preiskavo v zvezi s pregledom uporabijo isto metodologijo za izračun normalne vrednosti za proizvajalce izvoznike, ki jim ni priznana TGO, razen če se spremenijo okoliščine ali če se izkaže, da je prvotno uporabljena metodologija v nasprotju z določbami člena 2 osnovne uredbe.
- 134 V obravnavanem primeru v izpodbijani uredbi ni sklica na spremembo okoliščin. Sicer je v uvodni izjavi 27 izpodbijane uredbe pojasnjeno, da je izbira uporabljene metodologije posledica razlik med postopki proizvodnje vinske kisline v Argentini in Čilu, to je med naravnim proizvodnim postopkom in postopkom sintetične proizvodnje – kot to upravičeno navajajo tožeče stranke – vendar so te razlike že obstajale in se je zanje že vedelo med prvotno preiskavo.
- 135 Navesti je treba, da Svet v svojih pisanjih trdi, da bi bila primerjava med normalno vrednostjo, izračunano na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini, ki torej temelji na podatkih, ki se nanašajo na naravni proizvodni postopek, na eni strani in izvoznimi cenami dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki se nanašajo na postopek sintetične proizvodnje, na drugi, izkrivljena oziroma celo nepoštena. Svet je glede obsega te trditve, ko mu je bilo o tem na obravnavi postavljeno vprašanje, navedel, da bi bila taka metodologija izračuna protidampinških dajatev v nasprotju s členom 2 osnovne uredbe.
- 136 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v izpodbijani uredbi ni navedeno, da se je glede prvotne metodologije izkazalo, da je v nasprotju s členom 2 osnovne uredbe, kar je poleg tega potrjeno s tem, da protidampinška dajatev, ki velja za ostale proizvajalce izvoznike, še vedno temelji na normalni vrednosti, določeni po prvotni metodologiji. Če bi bil argument Sveta sprejet, bi bila posledica tega to, da uporaba te metodologije na drugih proizvajalcih izvoznikih, za katere so dajatve še vedno določene na podlagi te metodologije, ne bi bila zakonita. Ugotoviti pa je treba, da Svet in Komisija od sprejetja začasne uredbe nista v ničemer spremenila protidampinške dajatve, ki se uporablja za druge proizvajalce izvoznike.
- 137 Tudi ta argument je treba zavrniti kot neutemeljen ob upoštevanju dejstva, da ima vinska kislina, pridobljena s kemijsko sintezo, enake lastnosti in je namenjena enaki osnovni uporabi kot vinska kislina, ki se pridobiva iz stranskih produktov pri proizvodnji vina, kot je navedeno zgoraj v točki 1. Primerjava med normalno vrednostjo, izračunano na podlagi podatkov, ki se nanašajo na naravni proizvodni postopek, in izvoznimi cenami, izračunanimi glede na podatke o postopku sintetične proizvodnje, očitno ni v nasprotju s členom 2 osnovne uredbe.

- 138 Dodati je treba, da Svet spremembe metodologije ne more upravičiti s tem, da zgolj meni, da je metodologija iz izpodbijane uredbe ustreznejša. V skladu s sodno prakso namreč ne zadostuje, da je nova metodologija ustreznejša od prejšnje, če je ta vendarle v skladu s členom 2 osnovne uredbe (sodba z dne 8. julija 2008, Huvis/Svet, T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, točka 50).
- 139 Nazadnje, zavrniti je treba trditve Sveta, da bi se z razlago tožečih strank odpravilo vsakršno razlikovanje med proizvajalci izvozniki, ki so sodelovali, in tistimi, ki niso. Iz uvodne izjave 22 izpodbijane uredbe je razvidno, da je bila kitajskima proizvajalcema izvoznikoma, ki sta sodelovala in ki sta izpolnjevala pogoje iz člena 9(5) osnovne uredbe (postal člen 9(5) Uredbe 2016/1036), priznana individualna obravnava. Drugače kakor drugi proizvajalci izvozniki, ki niso sodelovali, sta bila torej upravičena do individualne protidampinške dajatve, ki temelji na njihovih izvoznih cenah.
- 140 Poleg tega je iz sodne prakse razvidno, da je individualna protidampinška dajatev na podlagi člena 9(5) osnovne uredbe običajno izračunana s primerjavo normalne vrednosti, ki se uporablja za vse proizvajalce izvoznike, z individualnimi izvoznimi cenami zadevnega proizvajalca (glej v tem smislu sodbi z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma, C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točka 130, in z dne 26. novembra 2015, Giant (China)/Svet, T-425/13, neobjavljena, EU:T:2015:896, točka 47). Zavrniti je treba torej argument, ki sta ga Svet in Komisija navedla na obravnavi, za izpodbijanje prvega tožbenega razloga, ki temelji na členu 9(5) osnovne uredbe.
- 141 Navesti je namreč treba, da je logično, da bo normalna vrednost, kadar je več proizvajalcem izvoznikom odobrena TGO, različna za vsakega od njih, saj je izračunana na podlagi podatkov, ki se nanašajo nanje. Ni pa razloga, da bi se med več proizvajalci izvozniki, ki jim ni bila priznana TGO, normalna vrednost razlikovala, saj v teh okoliščinah izračuni normalne vrednosti temeljijo na podatkih primerljive države in so torej neodvisne od njihovih posameznih podatkov. V tem primeru lahko proizvajalec izvoznik vedno zahteva individualno obravnavo, kar pomeni, da bo individualna stopnja dampinga izračunana s primerjavo med normalno vrednostjo, ki je enaka za vse, in njegovimi lastnimi izvoznimi cenami, ne pa s primerjavo med normalno vrednostjo in izvoznimi cenami industrije.
- 142 Glede na navedeno je treba prvemu tožbenemu razlogu ugoditi. Izpodbijano uredbo je torej treba razglasiti za nično.
- 143 Splošnemu sodišču zato ni treba preučiti drugih tožbenih predlogov, ki so jih navedle tožeče stranke.

Predlog za ohranitev učinkov izpodbijane uredbe

– Trditve strank

- 144 Če bi bilo tožbi za razglasitev ničnosti ugodeno, tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj na podlagi člena 264, drugi odstavek, PDEU, ohrani učinke izpodbijane uredbe do takrat, ko Svet sprejme ustrezne ukrepe za uskladitev s sodbo Splošnega sodišča. V zvezi s tem tožeče stranke navajajo, da bi bile zaradi preproste razglasitve ničnosti izpodbijane uredbe postavljene še v težji položaj, saj bi bile v pričakovanju tega, da Svet sprejme izvedbene ukrepe, izpostavljene dampungu dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov. Pojasnjujejo, da namen tožbe ni odpraviti vse učinke izpodbijane uredbe, temveč je njen namen to uredbo popraviti. Zato se kitajskima proizvajalcema izvoznikoma ne sme podeliti neupravičena prednost.
- 145 Svet meni, da tožeče stranke niso dokazale, da so v obravnavanem primeru pogoji za uporabo člena 264, drugi odstavek, PDEU izpolnjeni. Svet zlasti navaja, da je treba upoštevati vse zadevne interese, zlasti interese uvoznikov, ki bodo morali plačati nezakonite protidampinške dajatve, dokler institucije ne bodo ukrepale. Tožeče stranke naj poleg tega ne bi dokazale, da obstajajo razlogi, pomembni za pravno varnost, iz katerih bi bilo treba ohraniti učinke izpodbijane uredbe.

– Presoja Splošnega sodišča

- 146 Ob upoštevanju ničnosti, ki je bila razglašena s sodbo z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372), ni mogoče ugoditi predlogu tožečih strank glede družbe Changmao Biochemical Engineering. Vendar je temu predlogu mogoče ugoditi v delu, v katerem se nanaša na družbo Ninghai Organic Chemical Factory.
- 147 V zvezi s tem je treba navesti, da namen tožbe ni odpraviti protidampinško dajatev, ki izhaja iz izpodbijane uredbe, temveč nadomestiti to uredbo s strožjim ukrepom, ki zajema višjo protidampinško dajatev na podlagi morebitno drugačne metodologije za izračun. Poleg tega, ker bi lahko bila posledica tega, da bi se izpodbijana uredba razglasila zgolj za nično, poseganje v splošni interes politike Unije na področju protidampinških dajatev, je treba za zagotovitev učinkovitosti takih ukrepov in v nasprotju z ugovori Sveta v skladu s členom 264, drugi odstavek, PDEU, ohraniti protidampinško dajatev, ki izhaja iz izpodbijane uredbe, dokler institucije ne sprejmejo ukrepov za izvršitev te sodbe (sodba z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, točka 32).
- 148 Sklicevati se je treba tudi na zgornje točke od 101 do 113 glede pravnega interesa tožečih strank, čeprav je izpodbijana uredba razglašena za nično.
- 149 Predlogu za ohranitev učinkov izpodbijane uredbe je torej treba ugoditi v delu, v katerem ta uredba ni bila razglašena za nično s sodbo z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372).

Stroški

- 150 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker Svet ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožečih strank naloži plačilo stroškov.
- 151 V skladu s členom 138(1) Poslovnika države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške. Zato Komisija nosi svoje stroške.
- 152 V skladu s členom 138(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče intervenientu, ki ni eden od subjektov iz odstavkov 1 in 2 istega člena, naloži, da nosi svoje stroške. V okoliščinah te zadeve je treba odločiti, da Changmao Biochemical Engineering nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 626/2012 z dne 26. junija 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 349/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske se razglasi za nično.**
- 2. Protidampinška dajatev, uvedena z Izvedbeno uredbo št. 626/2012, se ohrani v delu, v katerem se nanaša na proizvode družbe Ninghai Organic Chemical Factory, dokler Evropska komisija in Svet Evropske unije ne sprejmeta ukrepov za izvršitev te sodbe.**
- 3. Svet nosi svoje stroške in stroške, ki so jih priglasile družbe Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl in Comercial Química Sarasa, SL.**

4. Komisija nosi svoje stroške.

5. Družba Changmao Biochemical Engineering nosi svoje stroške.

Collins

Kancheva

Bieliūnas

Barents

Passer

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 3. maja 2018.

Podpisi